

jeg ikke i dette Dieblif har den vedkommende Oplysning ved Haanden, skulde jeg dog tage meget fell, om ikke de tidligere Veiofshynsmænd, som ere affledigede, kun have faaet en Pension af 80 Rd., og naar man sammenholder det med de Pensioner, der i en tidligere Tid ere givne til Mænd i lignende Stillinger, saa synes det ogsaa at være tilstrækkeligt.

Indenrigsministeren: Det Forslag, som her er fremfat, dreier sig jo væsentlig om, hvorvidt det vil være rigtigt ved en Pensionering af de her omhandlede Veibetjente at holde sig nærmest til Analogier, hentedede fra den almindelige, civile Pensionsslov, eller til Analogier fra den militaire Lovgivning i saa Henseende. Ministeriet har troet, at det vilde være rettest at holde sig til de første, Udvalget har derimod meent, at det var rigtigere at holde sig til de sidste. Jeg beder imidlertid, at man vil lægge Mærke til, naar man vil paa-beraabe sig Analogier hentedede fra den militaire Lovgivning, at naar tidligere Understøttelser af den Art, som bevilgedes i Henhold til en Kundgjørelse af 1837, have været lavere end de her foreslaaede, saa har dette været under Omstændigheder, hvor der var betydeligt mere Forslag i Penge, end der nu er. Med disse Bemærkninger skal jeg henstille Sagen til Thingets Afgjørelse.

Ordføreren: Jeg maa dertil gjøre den Bemærkning, at Pensionssloven af 5te Januar 1851 jo dog kun kan gjælde for dem, der virkelig ere Embedsmænd, hvilket disse Veibetjente ikke ere, og derfor har Udvalget troet at stille dem ret taaleligt ved at sammenligne

dem med den Klasse af Underofficerer i Militairtaten, til hvilke de nærmest maae antages at svare. Naar den høitærede Minister har bemærket, at de tidligere Pensioner svarede til andre Forhold, saa kan dertil svares, at Bevillingen ogsaa er noget større end tidligere, da 80 Rd. nu er forandret til 140 Rd.

Indenrigsministeren: Jeg maa blot bemærke, at jeg troer, at hvad jeg tidligere anførte var fuldkommen nøiagtigt. Jeg sagde: Spørgsmaalet var, om man nærmest vil holde sig til Analogier af den civile Pensionsslov eller til Analogier af den militaire; gjør man det Første, faae de omhandlede Personer lidt mere, hvilket jeg ikke kan nægte, at jeg virkelig under dem; vil man derimod følge det Sidste, faae de noget mindre. Man kan vel ikke sige, at de ere umiddelbart berettigede til at erholde Pension efter den civile Pensionsslov, da de ikke ere Embedsmænd; men paa den anden Side gaae de jo heller ikke paa nogen Maade ind under den militaire Lovgivning, og Spørgsmaalet bliver som sagt kun, om man vil følge den ene eller den anden Lov. Forsvrigt vil jeg aldeles henstille Sagen til det arede Thing.

Monrad: Det forekommer mig, at det ikke er ganske rigtigt at kalde Pensionssloven af 5te Januar 1851 den civile Pensionsslov; thi den omfatter jo ogsaa Overklasserne af Militair-Statens. Sagen er nemlig den, at man ikke stiller disse Veibetjente sammen med Overklasserne, men man stiller dem sammen med Underklasserne, og det er til disse Klasser, at man, ifølge deres hele Stilling, troer, at de nærmest maae henhøre.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, freds man til Afstemning, hvorved:

Udvalgets Forslag:

	Foreslaaet	Bevilget
	Sum.	Sum.
	Rd. §.	Rd. §.
1) (A. u. 1. Bet. Nr. 19) 215 Rd. 19 St. Pension til en afflediget Veiofshynsmand nedsættes til 140 Rd. og 166 Rd. til en anden afflediget Veiofshynsmand nedsættes til samme Beløb,		
hvorved 44,500 Rd. til almindelige Udgifter (A. u. 1 § i Lovforslaget) nedsættes til 44,398 Rd. 77 St.	44,500.	44,398. 77.
vedtoges med 60 Stemmer imod 3.		